

Anni: Er salat blevet vores kærlighedssprog?

Du hakker crispy salat. Det er mig, der har købt ind, og du takker mig for at købe hjertesalat, romaine og babyspinat. Jeg siger tak for, at du gider at omsætte det til en forkælet salat med nødder, kerner og stegte peberfrugter. Er salat blevet vores kærlighedssprog?

Du siger, du savner mig. Jeg siger: jeg er jo lige her. Du siger, du ikke kan mærke mig. Jeg siger ikke så meget. Indimellem tror jeg, at alle sprøjterne har bedøvet mine følelser.

Jeg savner også dig, eller jeg savner at mærke dit begær. På mange måder har det gjort mig godt, at vi er stoppet i behandling. Jeg mærker lyset og livet på ny. Jeg finder energi til meget mere. Jeg mærker glæde og griner. Jeg mærker lyst til at have sex for sjov, uden at time det, uden at tjekke en app først, uden at håbe på, at der kommer et barn ud af det.

Jeg er i tvivl, om jeg har modet og viljen til at gå i gang igen. Det føles som at skulle træde ud af lyset og ind i mørket. Som at få bind for øjnene og hænder bundet og alligevel selv skulle finde vej af den mest snørklede sti.

Jeg har lyst til, at vi finder os igen før, at vi kaster os ud i mere behandling, men jeg ved godt, at vi ikke kan vente for evigt. Jeg er også begyndt at føle mig gammel. 43, så før det måske lader sig gøre, er jeg fyldt 44 – 50, når barnet starter i skole? Synes du, jeg er gammel? Du er jo ung, så jeg forstår godt, at det føles mere naturligt for dig at fortsætte.

Du smører madpakken. Du fanger pokemon. Du bader Elliot. Du tager ham til svømning og skate. Jeg tager i sauna, på retræte, danser - men mest med mig selv. Du flygter ind i arbejdet, når dagens omsorgsarbejde er slut. Jeg fantaserer om tid sammen, om at glemme tid og sted, om at mærke dig. Jeg kan ikke finde ud af at forføre dig. Jeg er blevet i tvivl om, hvad du tænker på?